

כייפה חומה ביער

ברור לגמרי כי כמה מדינות — יוגוסלביה, ברית-המועצות, ואולי גם ארצות-הברית — ידעו מי זה ולדהיים כאשר הסכימו לבחירתו בא"ם. היה נוח להם שבתפקיד רגיש זה ישרת שקרן בעל קופת-שרצים. שניתן לסחוט אותו בכל עת. ממשלת-ישראל לא הגיעה, כנראה, גם לדרגת-תיכום כזאת. היא פשוט לא ידעה. המסע הנוכחי לא הוכן עליידי ממשלת-ישראל, והעסקנים היהודיים. שראגו לעצמם. לא תיאמו דבר עם ממשלת-ישראל. היא הוכנסה למצב המביך באמצע מסע-הבחירות באוסטריה. כיום עומדים יחסי-ישראל-אוסטריה על עברי-פייפת. ישראל השמיצה בהנאה את ראשיה-ממשלה הסוציאליסטי, היהודי והאנטי-נאצי, ברוננו קרייסקי, מפני שלא רקד לפי החליל הירושלמי. איך תתייחס עכשיו אל ראשי-מדינה בעל עבר כזה? ברור כי אי-אפשר להגיש לו כתבה-אמנה של שגריר ישראלי. ברור גם כי אי-אפשר לנתק את היחסים עם אוסטריה, שהיא ארץ-המעבר ליהודים היוצאים מברית-המועצות. לא נותר אלא לשתוק ולהימנע מכל מעשה. החזרת השגריר ל"התייעצויות" היא צעד מינימאלי.

השגריר יעץ לנהוג בשכל, אך קולו לא נשמע. יצחק שמיר העריף, כדרכו, את הדמוגוגיה לצורכי-פנים על האינטרס בענייני חוץ. לשווא ניסה חיים הרצוג, שפיו כרגיל, לעצור בעדו. נשיא-המדינה הצביע על דוגמתו של רודר כנגדו, שכתר ברית עם קונראד ארנואר, אף שמוכירו היה נאצי חשוב ופעיל. בינתיים נהנה ולדהיים מניצחונו, המעניק לגיטימציה לא רק לו, אלא לכל המודנבים הנאציים, והאנטי-שמיים למיניהם. ראשיה-ממשלה הסוציאליסטי, שטיהר את השילטון מאנשי-קרייסקי ונכשל, התפטר מייד.

עבר זמן מועט מאוד מאז ירדת קרייסקי מן הבימה, ומשמיעיו מאתמול כבר מתגעגעים אליו היום.

ולד את ולדהיים

מבחינה אחת יכולה ממשלת-ישראל להודות לולדהיים. הוא הציל אותה.

בחירת ולדהיים הצילה במכה אחת את הממשלה מפרשת דו"ח-ולד, פרשת ראשיה-שב"כ, פרשת הנקאים, העימות עם החרדים, פרשת נגיד בנק-ישראל, פרשת היועץ המישפטי, ועוד.

6 הפרשות נעלמו. ולדהיים עשה את שלו. היהודים עזרו לו להיבחר, אך גם הוא עשה להם טובה.

קורט ולדהיים (עם קציני האו"ם) מול מנחם בגין (שלומיאלים כרגיל)

ולדהיים גם כקולות המחאה, גם כקולות האנטי-שמיים וגם כקולות הבוחרים שהתרגזו על ההתערבות הגסה.

קופח השקרנים

אלו באו הגילויים בתקופה אחרת. ואילו היו מבוססים ומאורגנים — יתכן שהיו מנחיתים מכת-מוות על הקריירה של קורט ולדהיים.

אין ספק שהאיש הוא שקרן. אין ספק שהיה מודנב אחרי הנאצים — כמו רוב בני-עמו. אין ספק שכיהן בתפקיד-מטה במימשל הצבאי הגרמני, בשעה שזה עסק במילחמה מלוכלכת כפרטיזנים ועסק במעשי-זוועה שונים. אין ספק שידע על כך, שקרי אחרת לא היה צריך לשקר ולהעלים את שרתו באותה תקופה.

אך כל זה לא חרג מנסיגונם של מאות אלפי אוסטרים אחרים, הרגילים כמוהו להעלים את חלקם בתקופה הנאצית, לשקר לעצמם ולילדיהם על מעשיהם באותה תקופה.

מאות אלפי אוסטרים, ששירתו סתם בוורמאכט הגרמני, הודחו עם ולדהיים. אלמנותיה-מילחמה והמישפחות השכולות סברו כי מאשימים את ולדהיים על עצם שרתו בצבא הגרמני, ותמכו בו. עד ליום הבחירות, לא הוכח שולדהיים עצמו עסק בפועל בפשיעי-מילחמה.

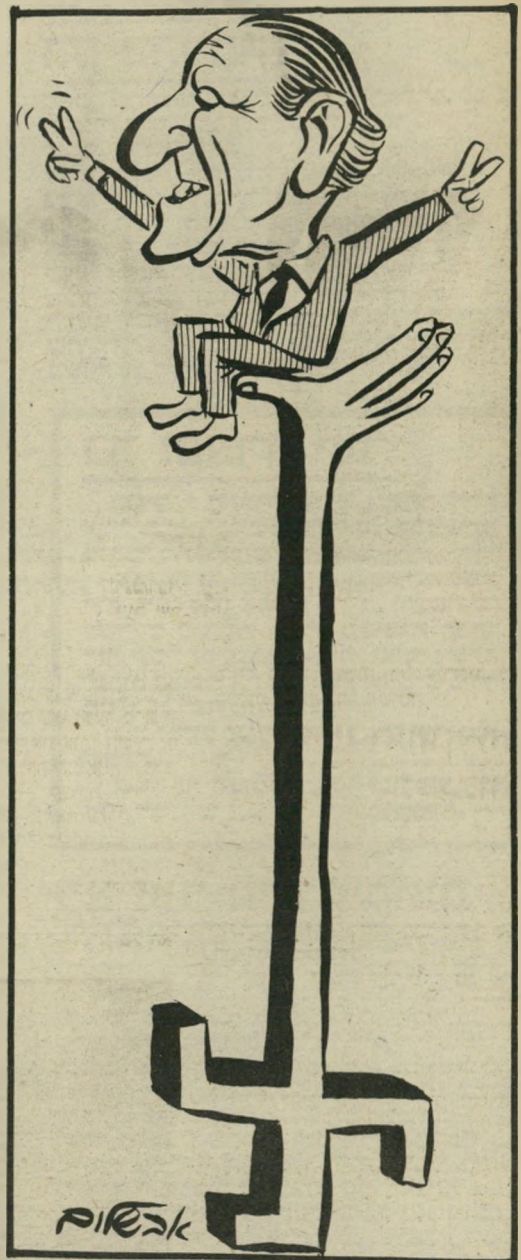
יתכן שיש הוכחות כאלה. אם כן, מוטב היה להמתין עד למציאתן, לבנות את מסכת-הראיות ולהגיש לציבור העולמי את הכל במכה אחת. תחת זאת נשלפו מיסמכים טיפידים-טיפין, מכל הבא ליד, וברור כי מארגני המסע התחילו בו בצורה מאולתרת. כך השיגו את ההיפך ממה שהתכוונו לו. דיבוריו של השר יצחק מודעי כרגע האחרון, שהכילו האשמות חמורות ללא שום הוכחות, עוד החמירו את המצב.

54% של האוסטרים נתנו את קולם לאיש.

געגועים לקרייסקי

כל זה מעמיד את ישראל במצב מביך ומביש. נראה שממשלת-ישראל לא ידעה דבר וחצי-דבר על קורט ולדהיים, כאשר זה נבחר כמוזכ"ל האו"ם. היא גם לא בדקה וחקרה.

הדבר מוכיח כי בענייני-השוואה נוהגים המוסדות האחר-איים באותה רשלנות, חוסר-אירגון ואדישות כפי שעוסקים שילטונות-ישראל בעניינים רבים אחרים.

קומץ עסקנים יהודיים בחרו בקורט ולדהיים לתפקיד נשיא-אוסטריה.

בחוסר-אחריות, שקשה למצוא לו הגדרה מתאימה, הם העלו אותו לכס הרם. הצורה והעיתוי של פעולתם הם שגרמו לאסון. הם עצמם יצאו נשכרים. הם התפרסמו. הם עמדו במרכז של מהומה פוליטית גדולה. שמם יצא לפניהם ככלי-התיקשות האמריקאיים. חוץ מהם, הרוויח מן המסע הזה רק קורט ולדהיים עצמו.

פנים של מלצר

המוני בוחרים אוסטרים התכוונו ממילא לתת את קולם לעסקן גבה-הקומה, בעל הפנים חסרות-ההבעה, הנראה כמו מלצר-ראשי בבית-קפה וינאי.

ולדהיים (פירוש השם: "בית כיער") משך אליו את קולות-המחאה. אחרי הסתלקותו של ברוננו קרייסקי, חביביה-העם, שקעה המפלגה הסוציאלי-דמוקרטית בכוח של שערוריות ובינוניות. לציבור הרחב נמאס. גם צעירים רבים, הקרובים מבחינת ההשקפות רווקא לשמאל, החליטו להנחית מכה על המפלגה המסתאבת — כפי שעשו המוני ישראל ב-1977.

באוסטריה שורר כעת מצב-רווח של ירידה. מסתבר כי ברוננו קרייסקי, בתוקף אישיותו, החזיק את מעמדה של אוסטריה כי עולם מעל ליכולתה. כאשר הלך, צונחת המדינה, והרור הצעיר מרגיש בכך ומעניש את הממשלה.

יתכן שזה לא היה מספיק כדי להבטיח את הניצחון לעסקן הימני. אז בעל המסע של אנשי הקונגרס היהודי העולמי — גוף עלוב למדי, ללא תפקידים של ממש — ונתן לבוחרים את הדחיפה המברעת.

שום עם אינו שמח כאשר בני עם אחר אומרים לו במי מותר לו לבחור ובמי לא. כאשר התערבות זו באה במהלך של מילחמת-בחרות, זה יכול להרגיז רבים. וכך אכן היה. כסופו של דבר זכה